

מ"ת 2687/04 - מדינת ישראל נגד מוחמד שלבי

בית משפט השלום לטעבורה בחיפה

מ"ת 14-04-2687 מדינת ישראל נ' שלבי(עוצר)
תיק חיזוני: 462/2014-11

בפני כב' השופט שלמה בנג'ן
מבקשת מדינת ישראל
נגד מוחמד שלבי (עוצר)
משיב

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב ופסילתו מנהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום לפיו:

בתאריך 10.4.2014 סמוך לשעה 08:00, נаг המשיב ברכב פרטி מסוג פיאט מס' רישוי 5292605, ברח' בעלי המלאכה בחיפה וזאת חרף העובדה שבתאריך 29.10.2013 נposal מנהיגה בנסיבות עפ"י צו שנותן עליו בהם"ש השלום לטעבורה בחיפה בתיק פ"ל 12-02-3346. המשיב נהג ברכב, כאמור, בעוד הפסילה בתוקף, ללא כיסוי ביטוחין, ללא רישיון הנהיגה תקף שפקע בשנת 2007. כן נהג המשיב ברכב ללא רישיון רכב תקף, כאשר תוקף רישיון הרכב פקע ביום 29.7.2007.

ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכואורה ועל קיומה של עילית מעצר. אולם, לגישתו, באשר לראיות מדובר למי שנאג ברכב במוסך או ליד המוסך, לצורכי תיקונים. באשר לעילית המעצר, מדובר בעילית מעצר בעיצימות נמוכה, נוכח עברו של המשיב והעדר נסיבות חמורות ביחס לביצוע העבירה. הסניגור עתר לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בבית הוריו של המשיב, בפיקוח אביו ואחיו של המשיב.

המבקשת מתנגדת לשחרור ועומדת על מעצרו של המשיב תוך שהיא מדגישה את התנהגותו פורצת הגבולות והתבטאותיו בדיונים האחרונים בפני מותב זה, המUIDה לשיטתה על מי שאין לא מORA מהחוק. כן צינה המבקשת, כי המפקחים לא ראויים להוות חלופות מעצר.

הgam שישנה הסכמה לקיומן של ראיות לכואורה אבקש לעמוד בקצירה עליו נוכח העורתו של הסניגור.

מחומר הראות עולה באופן ברור כי נידת מטרתה כחול לבן, נסעה ברוחב בעלי המלאכה כאשר הבדיקה ברכבו של המשיב נסע לפניה, מבצע פניה במעגל התנועה, וועוצר מצד הדרך, לאחר שכנראה הבחן בשוטרים. עוד ניתן, כי מדובר ברכבו בבעלות המשיב. המשיב נחקר במשטרה, והוא שנהג ברכב, אם כי טען כי נסע ברכב מרחק קצר סמוך למוסך. ברם, נוכח דוחות הפעולה של השוטרים - עדי הראיה, והודאת המשיב כי נהג ברכב בסמוך למוסך, יותר החומר שבתייק, קיימת תשתיית ראיותית אותה לאמור בכתב האישום.

באשר לעילת מעצר, מדובר במשיב ליד 1981. לחובתו 6 הרשות פליליות בעבירות סמים אלימות ורכוש. באשר לעברו התעבורתי, מדובר במשיב אשר הוציא ראשון נהיגה בשנת 2005, אשר לחובתו 5 הרשות קודמות, כשהחומרה מבינהן, היא עבירה של נהיגה בנגדו לצו פסילה שננתן עליו בית משפט, עליה נשפט בבית משפט זה (כబ' השופט ג' קרבזום) ביום 29/10/2013. בית המשפט גזר עליו בין היתר 7 חודשי פסילה בפועל ו- 4 חודשי מאסר על תנאי לביל ינוג שוב בזמן פסילה. והנה חרף צו מאסר המרחק מעלה לראשו בגין עבירה זו, שב המשיב, נהג ברכב המצויר ברטותו, ואפנה בהקשר זה גם לכתובות מגוריו של המשיב והכתובות בה נתפס לכואורה נהג ברכב. בנסיבות אלה, קיימת עילת מעצר מובהקת נוכח הסיכון הרוב לבטחון הציבור ובתחומו של כל משתמש בדרך מפני נהיגתו והתנהגותו של המשיב, אשר מוכיח פעם נוספת החוק וצוי בית המשפט הם לצינים בעינו. עוד אזכיר בהקשר זה, כי ביהם"ש רשאי לקחת בחשבון במסגרת שיקוליו את התנהגותו של המשיב בהליך המשפטים, הן בחקירה והן בבית המשפט. בהקשר זה, והגמ' שהדברים לא נרשמו עלי פרוטוקול בדיון הקודם הוואיל ונאמרו בסופו, הרי שהמשיב התנהג באופן בויטה ופוץ גבולות, תוך השמעת העורות קשות בפני בית המשפט כמו: "אני אנהג ברכב ואני שם...על המשטרה", "אני אמכור סמים", ועוד כהנא וכנהנה ביטויים קשים. בצדק הפנה התובע לדברים אלה וביקש שבית המשפט יקח אותם בחשבון. יעיר, כי בית המשפט ביקש לרטון את המשיב והסביר לו כיצד הוא אמור לה坦הגו בבית המשפט גם בדיון הקודם וגם בדיון היום. אך היום חזר המשיב לסورو, היסה המשיב את הדברים, לרבות את דברי אביו, ומיזמתו פתח בדברים ושב וכינה את המשטרה "זבל" למשמעות נגדו, ולא שעה להפצרות בהם"ש אשר בקושי רב הצליח להרגיעו בסיעו אביו.

עם זאת, גם כאשר קיימת עילת מעצר, מצוות החוק היא כי יש לבדוק חלופת מעצר על מנת לבדוק אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בערובה ובתנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה (סעיף 21 (ב) (1) לחס"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1996).

החלופות שהציע הסניגור העידו בבית המשפט. אביו של המשיב אדם נכה עקב מחלת הפלוי, מרותק לכיסא גלגלים. הוא העיד ביושר ומספר כי בנו לא תמיד מ[sizeof] לו ומדובר עולה לכואורה כי אביו לא משתמש עבورو דמות סמכותית מציבות גבולות, ואחוור ואפנה גם להtanegoות המשיב באולם חרף מוצאי האב להרגיעו. לא התרשםתי, כי האב בשל מוגבלותו, יכול לפקח על המשיב באופן יעיל ואפקטיבי ולהוות עבورو דמות סמכותית שביבליה להציג עבورو גבולות.

באשר לאחיו, זה דאג להרחק את המשיב מכל מעורבות, התחמק בשאלות בית המשפט ממתן תשובה ישירה לשימוש ברכב, ויכולתו לפקח ביעילות על אחיו. לא התרשםתי מכנותו. הרושם שהתקבל מבוחר צער, נעדר כוחות ויכולות של ממש לפקח על אחיו ולהוות עבورو גורם מוסמן מציב גבולות.

הפרת צו בית המשפט פעם אחר פעם, הtentagoתו של המשיב, עברו התעבורתי והפלילי, כל אלה מעידים על המ██ונות הרבה הנש��ת ממנה ועל הקושי להשיג את תכילת המעצר בחלופה אחרת שפגיעה בחירותו של המשיב פחותה. בית המשפט חייב להשתכנע כי ניתן לתת אמון במשפט. ברם, בנסיבות נראה כי קיים קושי ליתן בו אמון שעה שהוא מוכיח בהtentagoתו ומעשיו כי אין עליו מORA מהחוק ואוכפיו.

יחד עם זאת, איני סבור כי יש לסתום את הגולל על אפשרות השחרור של המשיב. ראוי ששירות המבחן ידרש לעניין, יבצע חקירה מקיפה יותר, בזמנים המוצעים העומדים לרשותו, יבחן את שאלת מסוכנותו ויפרוש בפני בית המשפט הערצת מסוכנות מקצועית ותמונה ברורה ומדוקיקת יותר של הדברים לרובות ניתוח מסוגלוותן של החלופות המוצעות.

נדחה למתן תסקير מעצר שיכן שירות המבחן ליום 13.5.2014 שעה 10:00.

אני פוסל את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

אני מאיר את מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

ההחלטה זו תשמש כasmcta למעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ד, 13 אפריל 2014, במעמד
הצדדים.